

Nedělka 31.1.

Svěřené talenty

Milé děti,
dnes si připomeneme příběh o svěřených talentech. Možná ho znáte jako Podoběnství o hřivnách. V Bibli ho najdete v Matoušovi 25,14–30

Co jsou „hřivny“? Má někdo nápad? Slyšeli jste už někdy to slovo? Hřivny jsou peníze, a to docela hodně peněz. Hřivnami se platilo v době Ježíšově a pro jednu takovou hřivnu musel dělník pracovat asi šestnáct let! Dnešní příběh bude tedy o penězích. Ale to by bylo, kdyby byl jen o penězích! Je to podoběnství, kterým chtěl Ježíš svým učedníkům něco důležitého vysvětlit, něco, s čím je to podobně jako s těmi penězi. (Uvidíme, jestli na to přijdeme.)

Byl jednou jeden hospodář. Jednoho dne musel odcestovat, a tak si zavolal svoje zaměstnance. Prvnímu dal tři hřivny, druhému dvě, třetímu jednu hřivnu. My nyní už víme, že to byla obrovská suma peněz. Takovou důvěru musel mít ve své zaměstnance!

Dostali úkol s těmi penězi dobře hospodařit a podnikat, než se vrátí. První dva šli a začali s těmi penězi skutečně něco podnikat a podařilo se jim získat další peníze.

Třetí si ale řekl: To je všechno riskantní. Co když o ty peníze přijdu? Co pak? Hospodář se vrátí a bude se zlobit, možná mě i potrestá. Radši je zakopu a dobře schovám, aby je nikdo nemohl ukrást.

Když se po nějaké době hospodář vrátil, chtěl samozřejmě vědět, jak to dopadlo, co jeho zaměstnanci v době jeho nepřítomnosti podnikli. Postupně je zavolal a vyptával se jich. První dva mu přinesli svěřené hřivny a také to, co s jejich pomocí vydělali. Hospodář je pochválil.

Třetí přišel a řekl: Pane, tady máš zpátky, co jsem dostal. Je to přesně tolik, kolik jsi mi dal. Přišlo mi příliš riskantní něco podnikat, krom toho jsem měl z tebe strach, že bys na mě byl zlý, kdyby se mi to nepovedlo, a tak jsem je radši schoval.

Ty jsi přece věděl, že chci, abyste s penězi podnikali, řekl mu hospodář. Kdybys ty peníze dal alespoň do banky, bylo by to lepší a byl by z toho nějaký zisk, přibyl by k tomu aspoň nějaký úrok. Ale ty jsi neudělal vůbec nic! Důvěřoval jsem ti, ale ty jsi mě zklamal. Takoví zaměstnanci u mě nemohou dál pracovat. Jdi pryč.

„Ale co to znamená?“ — takhle se ptali i Ježíšovi učedníci.

A Ježíš odpověděl: „Vy všichni jste jako zaměstnanci toho člověka. Vaším zaměstnavatelem však není nějaký podnikatel, ale sám Pán Bůh.“

Dokážete si představit, co na to učedníci odpověděli? (Nepřišli na to, že Ježíš sice mluvil o penězích, ale myslel tím něco jiného, něco podobného.)

Divili se: „Cože? Pán Bůh nám dává peníze? Mně teda moc nedal...“

A Ježíš na to: „Ale ne. Nejde vůbec o nějaké peníze v peněžence. Vy jste dostali od Boha daleko víc a daleko důležitějšího! Třeba to, že umíte spoustu věcí — takových, které vám možná připadají úplně normální (chodit, mluvit, slyšet, vidět.), ale i takových, které umí jen někdo z vás — říkáme „mít talent“ pro něco. A přesně to — talent — znamená i slovo „hřivna“. Dostali jste každý spoustu darů a talentů — některé jsou vidět, některé slyšet, některé se musí teprve hledat a objevit.

Každý dostal nějaké jiné. A jde o to, jestli k nim máte důvěru a jak je používáte.“

Ve škole určitě zažíváte: jsme různí, i když jsme třeba stejně staří nebo velcí. Každý umí něco jiného, jeden čte pomalu, druhý rychle, jeden umí dobře počítat, druhý zas malovat.

Občas člověk nedokáže pochopit, proč to ten druhý neumí — nebo naopak: má pocit, že jemu samotnému nic nejde.

Pak je důležité vzpomenout si, že každý máme od Boha jiné dary a to je tak v pořádku. A stojí za to se dobře dívat a přemýšlet, protože některé dary nejsou hned vidět, ale musí se teprve objevit.

Modlitba:

Pane, ty jsi každého z nás stvořil se zvláštními dary. Prosíme tě: pomáhej nám naše dary objevit, používat, navzájem se doplňovat. Amen

Ještě si můžeme k tématu pustit krásnou píseň od skladatele Petra Ebena Učiň mne Pane nástrojem v podání Scholy OP

<https://www.youtube.com/watch?v=I3giMYFKMJA>